

Mi-a permis s-apar și eu

Samoila

Alternative sunt o mie
În care te împotmolești
Și-atunci ce îți rămâne ție
Să faci și să nu te rănești?
Te-ai întrebat vreodată,
Așa, instantaneu,
Cum e posibil, în lume,
Să fie un om
Cu numele de „eu”?
Nu pot fi acuzat
De solipsism
Chiar dacă Dumnezeu,
Ținându-se de glume,
A făcut s-apar și eu
Când era-n vogă un marxism.
Sigur, acesta-i un punct
De vedere
Din miile de puncte de vedere
Existente
Care mi-au dat orientări
Permanente
Îmbrățișate
Sau nu
De repudiare.